

Florence Atrafi (29) doet onderzoek naar de werking van nieuwe medicijnen tegen kanker aan het Erasmus MC. Ze werkt met uitbehandelde patiënten.

Florence Atrafi heeft nooit moeite het publiek te overtuigen van het nut van haar onderzoek: de werking van geneesmiddelen tegen kanker.

“Ik doe met name fase 1-onderzoek. Daarin testen we nieuwe medicijnen voor het eerst op mensen. Het zijn altijd uitbehandelde patiënten die meedoen aan het onderzoek. We kunnen ze niet beloven dat een middel helpt. Heel soms heeft een patiënt er baat bij, maar soms zijn de bijwerkingen zo ernstig dat het juist nadelig uitpakt.” Atrafi heeft dus altijd te maken met mensen die geen hoop meer hebben en zich vastklampen aan een laatste strohalm. “Ik kom oorspronkelijk uit Afghanistan en daar hebben we het spreekwoord ‘de wereld voedt zich met hoop’. Dat gebruik ik altijd als ik mijn presentatie doe.”

Atrafi krijgt vaak vragen uit de zaal waarom het zo lang duurt voordat nieuwe medicijnen kunnen worden toegepast. “Iedereen kent wel iemand die kanker heeft. Dan is er weer een nieuw medicijn in het nieuws geweest en vragen ze: waarom geven ze dat niet meteen? Maar zo werkt het niet. Onderzoek kost tijd. Dat probeer ik uit te leggen.” Nee, het is niet bepaald een onderwerp waarmee je lachers op je hand krijgt, weet Atrafi, die er drie optredens op heeft zitten. Maar het publiek wil er alles over weten.

Voor het geld doen ze het geen van allen, die shows. Ook de bedenkers niet. “Ik heb er een baan naast, bij het tv-programma ‘Stand van het Land’”, zegt Streefland. “Ik krijg veel energie van Science Battle. Ik steek er veel van op. En misschien leidt het nog eens tot een tv-format.”

De promovendi krijgen niet betaald voor

Soms komen er gekke vragen uit het publiek die je aan het denken zetten

hun deelname. Sportingenieur Eline van der Kruk: “We hebben allemaal een enorme passie voor de wetenschap: anders begin je echt niet aan een promotie-onderzoek. Het is leuk om jongeren, vooral meisjes, enthousiast te krijgen voor een technische studie. Na afloop komen er soms leerlingen van de middelbare school naar me toe die zeggen: ‘Ik vond het zo tof, ik heb nooit geweten dat je dit met natuurkunde kon doen.’”

Zelf leren ze er ook van. Van der Kruk: “Je bent als wetenschapper zo aan het inzoomen op je eigen onderzoek, terwijl je op het toneel wordt gedwongen een terugkoppeling te maken naar de echte wereld. Soms komen er gekke vragen uit het publiek die je aan het denken zetten. En ik leer mijn verhaal efficiënt te vertellen. Op een conferentie krijg je vaak ook maar tien minuten de tijd.”

“Stappen in het denkproces die voor mij heel logisch lijken, zijn dat voor anderen helemaal niet”, zegt de kersverse doctor Watse Sybesma. “Ik leer hier om mensen mee te nemen, voorbeelden te gebruiken. Dat komt mij van pas bij het schrijven van onderzoeksvoorstellen. En het is handig op verjaardagen als mensen vragen wat ik eigenlijk doe.” Eline: “Mijn ouders zeiden na een voorstelling: ‘Nu weet ik eindelijk waar je mee bezig bent.’” ■

De voorstellingen van Science Battle zijn vanaf oktober weer te zien op verschillende plaatsen in het land. Kijk op sciencebattle.nl